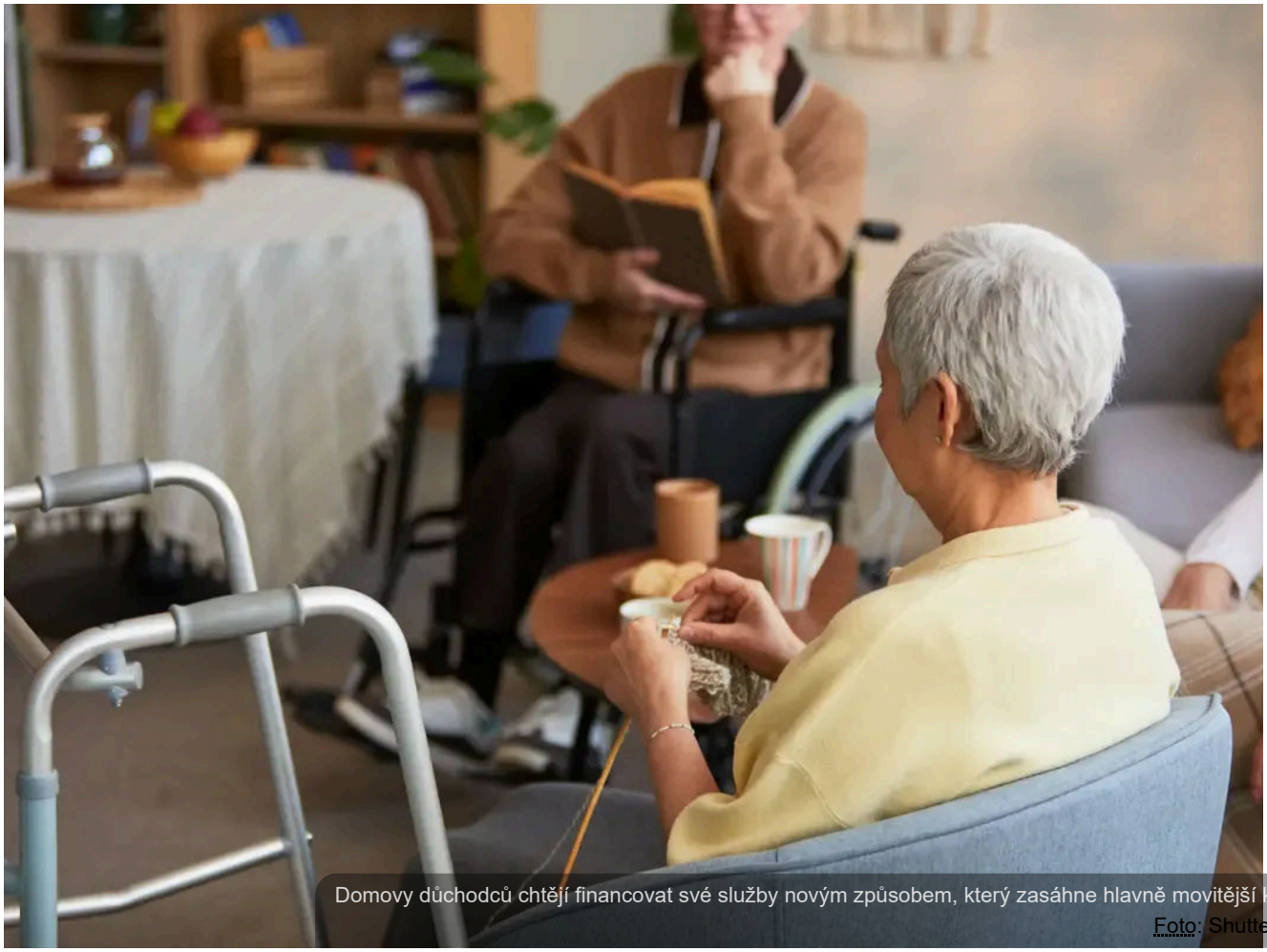
Domovy důchodců chtějí seniorům prověřovat úspory. Kdo bude mít našetřeno, měl by si za pobyt připlatit

Anna Adlerová
11. 11. 2026 ▪ 17:30

Financování pobytu v domově pro seniory dnes stojí na třech pilířích: důchodu klienta, příspěvku na péči a veřejných financích. Asociace poskytovatelů sociálních služeb ale tvrdí, že tahle skládačka přestává držet pohromadě. Proto navrhují, aby se do úhrad za život v domově promítly také úspory seniorů a finanční situace jejich blízkých.

Domovy důchodců chtějí financovat své služby novým způsobem, který zasáhne hlavně movitější klienty.
Foto: Shutterstock

Sledovat v Google Zprávách

Sociální služby si stěžují na nedostatek peněz. Podle průzkumu, který v červnu zveřejnila Asociace poskytovatelů sociálních služeb ČR (APSS ČR), dostala tři čtvrtiny organizací na rok 2026 nižší dotaci než loni a zhruba pětina tak připouští, že bude muset omezit služby. „*Sociální služby jsou opět ohroženy. Není možné jim zvyšovat náklady a tvářit se, že to někdo zaplatí*,“ uvedl prezident APSS ČR Jiří Horecký. Poskytovatelé proto přicházejí s návrhem, jak financování pobytových služeb změnit. **Zasáhnout by to mělo nejen důchody samotných klientů, ale i jejich úspory a rodinné příslušníky**.

Kolik dnes senioři platí?

Za ubytování a stravu v domově pro seniory si dnes každý klient sice platí sám, ale jen do výše, kterou určuje stát. Od ledna 2026 to podle vyhlášky č. 571/2025 Sb. činí za ubytování nejvýš 335 Kč denně. Na jednolůžkovém pokoji je to pak maximálně 380 Kč. Za celodenní stravu si domov může účtovat nejvýš 290 Kč. Za 30denní měsíc tak může

domov účtovat maximálně 18 750 Kč za ubytování ve dvoulůžkovém pokoji a stravu, případně 20 100 Kč za jednolůžkový pokoj a stravu. Skutečná úhrada však závisí také na příjmu klienta.

Zároveň je tu však ještě jedna pojistka. **Klientovi totiž musí po zaplacení ubytování a stravy zůstat nejméně 15 % jeho příjmu**. Za pomoc personálu pak klienti platí hlavně pomocí příspěvku na péči. Co nepokryjí platby klientů, doplňují veřejné peníze, a to **bez přímého zohlednění individuální finanční situace** klienta. Kdo má nízký důchod, zaplatí tedy méně, i když by mu na účtu ležely třeba statisíce.

A jaká je dnes role rodiny? Z vyživovací povinnosti popsané v občanském zákoníku automaticky nevyplývá, že by děti musely domovu pro seniory povinně hradit určitou část ceny za pobyt svých rodičů.

Úspory, rodina a pak teprve stát

Vlastnictví nemovitostí by se do posuzování majetku podle návrhu nezahrnovalo.

Výchozí princip má být podle nového návrhu jednoduchý: „Za ubytování a stravu je každý odpovědný sám," říká podle Zdravých zpráv Horecký. Pojistka v podobě 15 % z příjmu by však zůstala. Změna by přišla až ve chvíli, kdy by důchod po jejím odečtení

na úhradu nákladů nestačil. **Místo veřejných peněz by se tedy nejdřív sáhlo na úspory**. Senior by si ale vždy ponechal chráněnou rezervu 200 000 Kč a nemovitosti by se do majetku vůbec nezahrnovaly.

Teprve kdyby senior úspory nad tuto hranici neměl k dispozici, **přišli by na řadu lidé s vyživovací povinností, tedy děti, manžel nebo partner**. Ani u nich by však nešlo o automatickou povinnost. Posuzovaly by se jejich příjmy, majetek, náklady na bydlení nebo péči o vlastní děti a povinná by spoluúčast rodiny byla jen tehdy, kdyby **prošla příjmovým a majetkovým testem** „*obdobně jako u superdávky*“. Stát by tak mohl pomoct až jako poslední možnost a dorovnal by jen to, co by nebylo možné pokrýt jinak.

Domovy si cenu určí samy?

Druhá změna by se týkala toho, kolik si domovy za pobyt účtují. Dnes nesmějí za pokoj a jídlo chtít víc, než dovoluje vyhláška, bez ohledu na to, kolik je provoz skutečně stojí. **Nově by si cenu měly počítat samy, a to podle reálných nákladů**. Úplně volnou ruku by však neměly. Existovat by měl zákonný strop i pravidla, co všechno si smějí do ceny započítat.

Kolik by si senioři nakonec připlatili, zatím nikdo neví, protože autoři samotnou metodiku teprve dopracovávají. Jasné je jen to, že by se „hotelová složka“, tedy **bydlení a jídlo, důsledně oddělila od péče**. Tu by dál hradil hlavně příspěvek na péči a za ostatní by klienti platili sami, tedy z důchodu, případně z úspor nebo s pomocí rodiny. Stát by pak přispíval jen těm důchodcům, kteří si to opravdu nemohou dovolit.

Zatím jde jen o návrh

Pro seniory, kteří dnes v domovech žijí, se však zatím vůbec nic nemění. Aby nová pravidla začala platit, musel by se totiž nejprve upravit zákon. Ministerstvo práce a sociálních věcí (MPSV), které má financování sociálních služeb na starosti, se k iniciativě poskytovatelů podle dostupných zdrojů zatím veřejně nevyjádřilo.

Podle svého dokumentu asociace předběžně odhaduje, že by vyšší podíl vlastních zdrojů klientů mohl příjmy služeb zvýšit o 1 až 1,8 miliardy Kč. Výdaje na superdávku pro ty, kdo na úhradu nemají, vyčísluje na 200 až 500 milionů Kč. Sama ale doporučuje, aby se dopady nejdřív propočítaly na skutečných datech. Jde jí tak zatím hlavně o to **otevřít debatu o financování pobytových sociálních služeb**.